

Premiera predstave Čudežna terapija

RA SLOVENIJA 1, 25.09.2015, DANES DO 13-IH, 13.19

Sodobnega avstrijskega pisatelja Daniela Glattauerja, avtorja komedije Čudežna terapija, ki so jo sinoči premierno uprizorili na mali sceni Mestnega gledališča ljubljanskega, dobro poznajo tako slovenski bralci kot gledališko občinstvo. Prevedene imamo namreč tri njegove romane, dva med njimi Proti severnemu vetru in Vsakih sedem valov, pa sta doživela tudi odrski priredbi. Čudežna terapija je dramsko delo, ki je bilo v Avstriji prvič uprizorjeno januarja letos, v slovenščino ga je prevedla Lučka Jenčič, sinočnjo uprizoritev pa je režirala Tijana Zinajić. Premiero si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK: V središču Glattauerjeve komedije par srednjih let, ki ni v najboljšem obdobju. Dobro preskrbljena, imata službi in odraščajoča otroka, zaljubljenost izpred 17 let je zamenjala gora obveznosti. Ona je kot skoraj vsaka ženska prepričana, da preveč obveznosti nosi sama, da njega nikoli ni, če ja je ne opazi, on kot skoraj vsak moški nima pojma kaj jo pravzaprav moti. Vmes še drobne nepomembne zvestobe. Predvsem ona, naveličana življenja kot ga živita. Tisto o čemer izstopata je posebej bogata verbalna orožarna medsebojnih očitkov in izjemna večina s katero jih uporabljata. Ona izmenično sika in strelja iz vseh topov, on zavija z očmi in vrača ogenj. V tej zakonski vojni se, na njeno pobudo, po pomoč zatečeta na zakonsko terapijo. Terapevtka jima skuša po najboljših močeh pomagati. Ne zelo uspešno. Glattauerjevi dialogi so duhovito in spretno napisani. Igralci Tjaša Železnik in Uroš Smolej kot gospa in gospod Dorek, ter Tanja Ribič kot terapevtka, so poplavo besed dobro obvladovali in ob dodatku drobno odmerjenih drobnih kretenj, domislic in grimas, pri premierskem občinstvu sprožali salve smeha. Kot peresi na odrski uri lahkotna igra o nelahkih rečeh, s katero se bodo gotovo mnogi poistovetili in se ob tem celo zabavali.